

Tisza és a merényletek: a prolihergel? pisztolylóbálók

2025 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Van egy perverz bája annak, hogy a Szamuelyk éppen Tiszának nevezik magukat.

Van, akinek ez egy folyó, van olyan is akinek ez egy politikus, és olyan is, akinek egy másik államférfit jelent ez a

szó. De az ország háza a mai napig magán viseli a nyomát annak, amikor az egyik Tisza ellen merényletet követtek el. 1912. június 7-én lőttek rá Tisza István házelnökre az ülésteremben. A pulpituson örökre megmaradt a golyó ütötte lyuk. A karzat sérülésénél is sokkal súlyosabb, hogy most éppen Tisza és Ruszin-Szendi Romulusz neve mögé bújva a merénylet utódai oktatnak minket demokráciáról.

Ruszin-Szendi Romulusz vagy pisztollyal jár fórumozni, vagy nem. De amikor lehet valakit, akit az életét arra teszi fel, hogy vitába szálljon a vele egyet nem értéssel, akkor én a helyében a látszatára is figyelnék annak, hogy ne azonosítsanak a politikai ellenfelek elpusztításának gondolatával. Főleg, ha egy olyan politikai párt képviselője vagyok, amely azonosítható a reformkor egyetlen olyan meghatározó politikusával, aki ellen merényletet követtek el.

Az eset és Ruszin-Szendi Romulusz jelen korunk viszonyai között különösen tanulságosak

Az Országgyűlés weboldala így ír az esetről: „1912 júniusáig több viharosnak mondható ülés is megzavarta az országgyűlési rendjét. Tisza István házelnök szükségesnek látta, hogy néhány képviselőt, köztük a Justh-párti Kovács Gyulát „alkalmatlan” viselkedése miatt kizárja az ülésteremből. Az Országház épülete és az ülésterem páholyai azonban továbbra is nyitva álltak az ülésről kivezetettek számára. Így fordulhatott elő, hogy június 7-én az elnöki előterjesztés közben, az újságírói karzatról leugorva, Kovács Gyula, revolverrel a kezében, három lövéssel, megpróbálta Tisza Istvánt örökre elhallgattatni. Az incidens után a házelnök sértetlenül, higgadtan folytatta beszédét.”

Azt leszámítva, hogy mások Dunába lökésével, ellehetetlenítésével és- ne tagadjuk- helyenként meszes gödörbe lövésével fenyegetez, fegyvert viselő személyek élnek vissza Tisza nevével.

Először is: a sajtó. A revolvermédia talán soha nem volt annyira találó kifejezés, mint Tisza István esetében. Manapság azonban nem szükséges valódi fegyver egy politikus politikai kivégzéséhez. A balliberális sajtó saját magát szembeköppve igyekszik pisztolyt rántani verbális értelemben az aktuális kormányzat ellen, pusztán annak reményében, hogy majd a jövőben Péter, és Ruszin-Szendi Romulusz kegyeiben részesülhetnek. Ez azonban hiú ábránd: árulóknak bízni nem életbiztosítás.

Számunkra, konzervatív, jobboldali emberek számára azonban a Független Objektív Sajtó (FOS) méltatásánál sokkal fontosabb az ügy másik tanulsága. Ahogy az Országgyűlés weboldala fogalmazott:

Az incidens után a házelnök sértetlenül, higgadtan folytatta beszédét.

Tiszára rálőttek, lesöpörte a támadást, és bár biztosan forog a sírjában, hogy ilyen emberek bitorolják a nevét, higgadtan folytatta beszédét tudván, hogy igazat szól.

[Ruszin-Szendi Romulusz](#) hadonászhat pisztollyal, mint a portugál parlamentben történt, mielőtt José Manuel Barroso lett a jogállamiságért aggódó EU bizottsági elnöke. Nekünk azt kell tudnunk, hogy amíg a józan ész, az érvek és a politikai realitás a mi oldalunkon áll, addig nekünk lesz igazunk. A pisztolyviselő Ruszin-Szendi-[Magyarpéterek](#) pedig oda jutnak, ahová az összes pisztolylóbálós Barroso: a felejtés szemétdombjára. Amit pedig addig tesznek, az nem más, mint az igazi prolihergelés. Értse ezt mindeki úgy, ahogy akarja.

www.pestisracok.hu

Ajánló